

Ikt. sz.: KVB/38-3/2016.

KVB-15/2016. sz. ülés
(KVB-59/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2016. október 18-án, kedden 9 óra 30 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvénynek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról szóló, T/11611. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Az előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Az előterjesztő válasza</i>	8
<i>Határozathozatal</i>	8
<i>A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló, T/12284. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	9
<i>Az előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>A többségi és kisebbségi vélemények ismertetése</i>	9
<i>Az előterjesztő válasza</i>	14
<i>A módosító javaslatok megvitatása</i>	20
<i>Határozathozatalok</i>	21
<i>Egyebek</i>	22
<i>Az ülés berekesztése</i>	22

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12284. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvénynek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11611. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény a gyermekvédelem megerősítéséhez szükséges források megteremtésének biztosítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12291. szám)
(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: Mesterházy Attila (MSZP), a bizottság elnöke

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Tilki Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Schmuck Erzsébet (LMP), a bizottság alelnöke
 Bodó Sándor (Fidesz)
 Boldog István (Fidesz)
 Dr. Kerényi János (Fidesz)
 László Tamás (Fidesz)
 Szabolcs Attila (Fidesz)
 Vantara Gyula (Fidesz)
 Witzmann Mihály (Fidesz)
 Hegedűs Lorántné (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

László Tamás (Fidesz) Bodó Sándornak (Fidesz)
 Dr. Hargitai János (KDNP) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Mátis Kornél, a bizottság szakmai tanácsadója
 Dr. Birinyi Georgina, a bizottság munkatársa

Meghívottak**Hozzászóló(k)**

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium
 államtitkára
 Dr. Szél Bernadett képviselő (LMP), előterjesztő

Megjelent(ek)

Bálint Ágnes, a Nemzetgazdasági Minisztérium
 főosztályvezető-helyettese
 Fülöp Márta, a Nemzetgazdasági Minisztérium költségvetési
 szakreferense

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 30 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottságot illő tisztelettel. Kérem, a helyettesítéseket jelentsük be, és akkor kezdjük el a munkát, hiszen több képviselőnek más bizottsági elfoglaltsága is lesz a mai nap során.

Egy napirendi pont változtatásával kellene kezdenünk, hogy képviselő asszony javaslata hadd legyen az első pont, és akkor tud tovább rohanni a másik bizottsági ülésre, ahol szintén ezt a témát tárgyalják. Úgy kérdezném a bizottsági tagokat, egyetértenek-e azzal, hogy ezzel a napirendipont-módosítással együtt fogadjuk el a napirendet. Tehát arra teszek javaslatot, hogy ez legyen az 1. napirendi pont, így fogadjuk el a mai napirendünket. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Ez egyhangú döntés volt, ha jól látom.

Meg is adnám képviselő asszonynak a szót. Annyi tájékoztatást hadd adjak meg, hogy Szabó Timea képviselő asszony, a szabályoknak megfelelően, írásban kérte, hogy indítványát a mai napon ne tárgyalja a bizottság, időpontütközés miatt. Illetőleg a helyettesítéseket gyorsan bediktálnám a jegyzőkönyvbe. Dr. Hargitai Jánost Szűcs Lajos helyettesíti, László tamást Bodó Sándor, Witzmann Mihályt pedig Szabolcs Attila képviselőtársunk fogja helyettesíteni a mai napon.

Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvénynek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról szóló, T/11611. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT előterjesztő (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót és a bizottságnak a rugalmasságot. Alapvetően azt az 5 pontos akcióttervet nyújtottuk be a parlamentnek, ami arról szólna, hogy hogyan tudjuk a hazánkban egyre inkább jelentkező munkaerőhiányt elképzeléseink szerint orvosolni. Öt pontból áll a javaslatunk. Az első és kardinális pontja a többkulcsos adó bevezetése. Mindannyian tudjuk azt, hogy a jelenlegi rendszerrel a dolgozók 60 százaléka veszített, és a mi progresszív adórendszerünkkel gyakorlatilag minden másfél millió alatt kereső magyar ember jobban járna. A minimálbérek nettóban 23 ezer forinttal, az átlagbérek 37 ezer forinttal, a kétszeres átlagot keresők 31 ezer forinttal keresnének többet.

A javaslatunk második pontja végre rendezné az egészségügyi, az oktatási, a szociális, a bölcsődei és az önkormányzati dolgozók bérét, ez 200 milliárd forintba kerülne. A harmadik pontunk a munkaerő-tartalék mobilizálásáról szól, és az oktatásba tennénk pénzt, a képzések, felnőttképzések forrásait emelnénk. A negyedik pontban a szakképzés reformját hajtánánk végre azzal, hogy tanműhelyeket hoznánk létre, alapkészségeket, közismereti óraszámokat, idegennyelv-oktatást és számítástechnikai ismereteket oktatnánk erősebben. Az ötödik pontunk pedig az állami bérlakásépítési alapot hozná létre, és elindítaná a szociális bérlakás rendszer fejlesztését Magyarországon.

Nyilván ezek a dolgok pénzbe kerülnek. Az önök bizottsága azzal kell szembesüljön, hogy az LMP honnan venne el pénzt. Az első pontban Rogán Antaltól,

a Miniszterelnöki Kabinetirodát úgy, ahogy van, megszüntetnék. A közmédia forrásait 70-ről 50 milliárdra csökkentenénk, az MNB nyerségének felét befizetnénk a költségvetésbe, ezzel, nagyon helyesen, visszanyerné közpénz jellegét. Változtatnánk a tao-rendszeren, és a játékadót emelnénk. Az áfacsalások ellen nagyon hatékonyan fellépnénk. Egyébként nagyon konzervatív becslés részünkről, mert csak 400 milliárdot remélünk ebből, de egyre több kutatás arról szól, hogy körülbelül 1000 milliárd forintot lehetne ezzel nyerni. Úgyhogy a kormánypártokat ezúton is buzdítom arra, hogy itt aktiválják magukat.

Látszik az is, hogy a bányajáradék emelésével, a szén-dioxid-adóval, most ingyen kapják a kvótákat a szennyezők, mi pénzt hoznánk a költségvetésbe. Vagyis csupa olyan intézkedést hoznánk, ami a „szennyező fizet” elvet tartalmazza. Elvesz olyan urizáló és teljesen fölösleges propagandakiadásokból, amire az országnak nincs szüksége, és ezt mind odaadnánk a magyar embereknek. Gyakorlatilag egy olyan adórendszer működne, amiben mindenki, aki másfél millió forint alatt keres, jól járna. Az oktatásba végre pénz menne, a szakképzésbe, felnőttképzésbe, és emellett az emberek lakhatási problémái gyorsan enyhülni tudnának. Ehhez a költségvetési átrendezéshez, ami összesen 1095 milliárd forintot jelent, kérem a bizottság támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megnyitnám a vitát az előterjesztésről. Kérdezem, kinek van észrevétele? Parancsoljon, alelnök úr!

Hozzászólások

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselő Asszony! Nem feltételezve, hogy komolytalan dolgokat nyújt be az LMP, azért néhány mondattal szeretnék a javaslat ellen érvelni. Tudja, képviselő asszony, ez egy olyan javaslat, amit már a levéltárban fellelhető módon megénekeltek többen. Például gróf Klebelsberg Kunó, aki a Nemzeti Múzeum igazgatója volt. Írt egy levelet a kultuszminiszternek, hogy ennek a múzeumnak a helyezte tovább nem tartható. Amennyiben nem lesz valami költségvetési kiigazítás, akkor a múzeum bedől és olyan programok fognak elmaradni, amelyekre nagy szükség lenne. Elküldte levelét, ez a Pest Megyei Levéltárban megtalálható. Miután elküldte és megérkezett a levél a Kultuszminisztériumba, a sors különös fintoraként őt választották meg vallás- és közoktatási miniszternek. Így hát saját maga válaszolt erre a levélre, ami így hangzik a levéltári adatok szerint: „A problémát értjük, innen nézve kicsit másként látszik”.

Kedves Képviselő Asszony! A viccet félretéve, önök egyáltalán nem vettek részt abban a munkában, ami a költségvetés megalkotását jelentette. Így olyan az ön javaslat, mintha én az ön családi költségvetését szeretném beosztani kívülről. Azt hiszem, erre sem okom, sem jogom nincs. De hogy szakmai kérdéseket is fölvevünk. Nagyon régi vita, többször elhangzott itt, a bizottságban is, a parlamentben is és sok fórumon, a személyi jövedelemadó megváltoztatása, egykulcsossá tétele komoly adópolitikai vívmány. Arról szól, hogy a magyar kormány és a magyar parlament úgy döntött, hogy a jövedelemtípusú adózás visszaszorítása történjen meg, a munkát terhelő, ilyen jellegű elvonások legyenek lineárisak, vagyis, ha valaki kétszer annyit keres, az kétszer annyit fog adózni, nem progresszív módon. Ha valaki tízszer annyit keres, az tízszer annyit fog adózni. A jövedelmi különbségek megadóztatásának más módját választotta ez a kormány a forgalmi típusú adóztatással. Vagyis a fogyasztáson keresztül jut a költségvetésbe több forrás és több pénz.

Így azok a javaslatok, amiket ön és a pártja tett ebben a törvénymódosításban, azt gondolom, nem értik meg ennek a költségvetésnek a szerkezetét, éppen ezért támogatni nem is tudjuk. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, észrevétel? Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Szeretnék reagálni alelnök úr felvetésére. Ön azt mondta, hogy az LMP nem vett részt a költségvetés megalkotásában. Ez azért van így, mert önök minden javaslatot, minden ellenzéki javaslatot a költségvetés készítésekor lesöpörnek az asztalról, nem fontolják meg azt, hogy annak mi a tartalma, csak az számít, hogy ki nyújtotta be. Az LMP az elmúlt években a költségvetések során mindig felelős javaslattal élt, amikor javaslatokat tett, azt is mindig megfogalmazta, hogy honnan kell átcsoportosítani. Tehát ilyen szempontból, azt gondolom, ez nem egy korrekt kijelentés, hogy az LMP nem vett részt a költségvetés megalkotásában. Mindegyik ellenzéki párt olyan módon tud részt venni ebben, amennyire a kormánytöbbség ezt megengedi. Ha jobban odafigyelnének a javaslatokra, akkor talán ilyet nem fogalmazna meg.

Viszont szólnom kell a személyi jövedelemadó kérdéséhez. Ön elmondta azt, hogy ez egy komoly adópolitikai vívmány. Mi azt gondoljuk, hogy ez nagyon komoly, de nem jó adópolitikai vívmány, mert nem lehet csak azt a kérdést nézni, hogy ha valaki ötször többet keres, akkor ötször többet adózik. Tudomásul kell venni azt, hogy a magyar társadalom szétszakadt, és a szétszakadás folytatódik. Egyre kevesebben keresnek egyre többet, egyre nagyobb vagyonnal rendelkeznek, és egyre többen csúsznak lefelé. Az egy szörnyű szám, hogy ma Magyarországon 4 millió ember a létminimum alatt él. Az is egy szörnyű szám, hogy közel 300 ezren közmunkában dolgoznak, és a jövedelmük 50 és 60 ezer forint körüli nettó, amiből nem lehet megélni.

Önöknek szem előtt kell azt tartani, hogy a társadalom szétszakítottságán változtatni kell, és ennek kulcskérdése a személyi jövedelemadó rendszer megváltoztatása, vagyis a többkulcsos személyi jövedelemadó bevezetése vagy visszaállítása. Az, amit önök folyamatosan a szemünkre hánynak, hogy mi több adót akarunk fizettetni, nagyon jól tudja, hogy ez nem igaz, mert sávós adózásról van szó, és csak bizonyos sávokon felül esik magasabb adósávba. Tehát ehhez kapcsolódóan azért szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az élet úgy is ki fogja kényszeríteni, hogy visszaállítsuk és bevezessük a többkulcsos személyi jövedelemadó rendszert.

De a szétszakadás mellett Magyarország másik igen komoly kihívása a munkaerőhiány. A munkaerőhiányt biztosan nem lehet csak egy eszközzel kezelni, ehhez komplex rendszert kell felállítani. Azt gondolom, hogy ezzel most Szél Bernadett képviselőtársam egy komplex javaslatot fogalmazott meg. Ahhoz, hogy változzon a helyzet, legalábbis fokozatosan a munkaerőhiány kezelésében, ezt a csomagot tanácsos lenne önöknek is támogatni. Kérem önöket, támogassák Szél Bernadett benyújtott javaslatát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további észrevétel? Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az a helyzet, kedves képviselő asszony, hogy mi komolyan megvizsgálunk, a kormány is, frakciónk is, minden egyes javaslatot. De ha az nem illik a kormányzati filozófiába, és felborítaná a költségvetést, akkor azt sajnos nem tudjuk elfogadni. Például a

többkulcsos adó is ilyen. Ne haragudjon meg, de olyan javaslatot tudunk elfogadni, ami abba a kormányzati felelősségbe, ami a Fidesz-KDNP-frakciókat terheli, beleillik. Am nem illik bele, azt nem tudjuk elfogadni. Hogy önök állandóan olyan javaslatokat tesznek, amelyek ezen a felelősségen túlmutatnak, és nem illenek bele ebbe a koncepcióba, arról nem mi tehetünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További észrevételek, kérdések? *(Nincs jelentkező.)* Nincsenek. Akkor megadnám a szót az előterjesztőnek a válaszára.

Az előterjesztő válasza

DR. SZÉL BERNADETT előterjesztő (LMP): Köszönöm szépen. Az elején kicsit aggódtam, hogy itt miniszteri állást fognak nekem ajánlani, de szerencsére ez nem történt. De ha én lennék abban a pozícióban, tudnék erre a javaslatra reagálni. Konkrétan elfogadnám abban a pillanatban. Azt gondolom, hogy minden olyan intézkedést el kell fogadni, ami a magyar emberek számára pénzt ad jelenleg ebben a kivéreztetett országban, és ez erről szól.

A családi költségvetésemben meg valóban nem szeretném, ha bárki belenyúlna, a Fideszre ezt nagyon nem szeretném bízni. Úgyhogy köszönöm szépen, ha ez felajánlás volt, akkor nem élnék vele.

De vissza a javaslatához. A helyzet az, hogy nem lehet azt mondani egy olyan pártnak, amelyik több mint 100 módosító javaslatot nyújtott be a költségvetéshez, hogy nem vett részt a költségvetés megalkotásában. *(Dr. Szűcs Lajos: Nem szavazták meg a végén, akkor így mondom.)* Amit ön most mond, feltehetően a jegyzőkönyvön kívül, az más, mint amit az előbb mondott a jegyzőkönyvbe. Tehát szeretnék ahhoz ragaszkodni, hogy az LMP, tekintve, hogy több mint 100 módosító javaslatot nyújtott be a költségvetéshez, igenis részt vett benne, foggal-körömmel harcoltunk azért, hogy egy jobb költségvetése legyen az országnak. Ez történt. Innentől kezdve apelláta nincs, az LMP kezdettől fogva részt vett a költségvetés megalkotásában. Az már más kérdés, hogy a kormánypártok egy másfajta, ahogy Boldog képviselőtársam mondta, kormányzati filozófiát követnek, bármi legyen is az.

Az egykulcsos adó megbukott. Ez az adórendszer megbukott. Egy olyan adórendszert, ami 2,5 millió ember kárát szolgálja, nem lehet sikeres adórendszernek nevezni. Az egy rossz adórendszer. Ez egy olyan adórendszer, ami az 1-7. decilisbe tartozó társadalmi rétegektől elvett 134 milliárd forintot, így ezek az emberek átlagosan évente 70 ezer forinttal többet adóznak, mint korábban, és odaadta a legtöbbet keresőnek, akik egy 500 milliárdos csomagot kaptak. Ez a perverz újraelosztás közgazdaságtani definíciója, amit önök csinálnak kormányon. Ezt így hívják a tankönyvekben.

A harmadik pedig, én most nem mennék bele a részletekbe, bár kicsit részletesebb vitára készültem a konkrétumokról. Csak annyit szeretnék kérdezni, hogy ha önök így nem akarják kezelni a munkaerőhiányt, akkor mit akarnak csinálni. Hogyan akarják ezt a problémát megoldani? Akkor várom az önök javaslatát. Ha leszavazzák az enyémet, akkor mutassák meg az önökét. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nem maradt más hátra, mint hogy szavazzunk a javaslatról. Kérdezem, ki az, aki támogatja képviselő asszony javaslatát. Aki egyetért vele, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Három. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ha jól számolom, fejből rögtön 10. Volt-e, aki tartózkodott? Nem volt. Elvetette a bizottság. Nagyon szépen köszönöm az előterjesztést, képviselő asszony.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló, T/12284. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

A 2. napirendi pont a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi törvény végrehajtásáról szóló, T/12284. számú törvényjavaslat részletes vitájának lefolytatása kijelölt bizottságként. Kérdezem, a kormány jelen van-e. *(Jelzésre.)* Jelen van. Üdvözljük államtitkár urat. Kérem, foglaljanak helyet, és rögtön meg is adnám a szót Banai Péter államháztartásért felelős államtitkár úrnak. Ha helyes név szerepel a papíromon, akkor még köszönteném Bálint Ágnes főosztályvezető-helyettes asszonyt és Fülöp Márta költségvetési szakreferenst is a megjelentek körében. Államtitkár úr, parancsoljon! Öné a szó.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A zárszámadási törvényjavaslat, vagyis Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a múlt héten pénteken lezajlott, ezért amennyiben elnök úr, illetőleg a tisztelt bizottság egyetért vele, én az általános vita keretében elhangzottakra, magára a törvényjavaslat részletes ismertetésére nem térek ki. Értelemszerűen a bizottsági javaslat későbbi folyamatában az Alaptörvénnyel, illetőleg a jogrend egyéb részével való összhangról, továbbá, amennyiben módosító javaslat került benyújtásra, úgy arról a szükséges információkat a tisztelt bizottság rendelkezésére bocsátom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Múlt csütörtökig érkezhettek volna módosító indítványok, de tudomásom szerint ilyen nem érkezett, erről nem kell vitatkoznunk. Viszont a házszabály alapján két szakaszban zajlik a részletes vita. Az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában kell lefolytatni a részletes vitát, vizsgálva azt is, hogy az megfelel-e a határozati házszabály vonatkozó bekezdésének. Itt hangozhatnak el azok a vélemények, amelyekből többségi, illetve kisebbségi vélemények formálódhatnak majd a jelentésről való szavazás után. Úgyhogy most az első szakaszt meg kell nyissam. Kérdezném képviselőtársaimat, ebben a szakaszban kinek van észrevétele, kérdése. Frakcióvezető asszony, parancsoljon!

A többségi és kisebbségi vélemények ismertetése

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nekem kisebbségi javaslatom lesz, tehát a kisebbségi véleményhez szeretne az LMP hozzászólni. Az eddigi gyakorlat az volt, hogy mi, ellenzéki képviselők megosztottuk a kisebbségi hozzászólási lehetőséget. Írásban is elhoztam, nem tudom, hogy ezt most el kell-e mondani, vagy pedig elég, ha... *(Az elnök jelzésére.)* Jó, akkor a kisebbségi javaslat lényegét szeretném elmondani, amit az LMP szeretne ismertetni a plenárison.

Azt állítjuk, hogy a 2015. évi költségvetés több szempontból is a leszakadás költségvetése. Távolodunk a közép- és kelet-európai hasonló helyzetben lévő országoktól mind a pénzügyi mutatók, mind a társadalmi fejlettségi mutatókat tekintve. Úgy látjuk, hogy folytatódott a magyar társadalom kettészakadása, a nagyobbik felének lecsúszása. A romló oktatási mutatók, az egészségügy egyre elviselhetlenebb helyzete, a létminimum alatt élők arányának növekedése, párosulva a szűk körnek szóló osztogatással és az elfogadhatatlan újraelosztást

megvalósító adórendszerrel együtt okozzák a társadalom szétszakadását. Ezekre a jelenségekre a kormány alig-alig reagált. Sőt, sokszor súlyosbította a problémákat.

2015 során mindenki számára érzékelhetővé vált, hogy az elvándorlás lett a gazdasági fejlődés első számú akadályá. Ma rengeteg szakmában hiány van. Az LMP erre már hosszú ideje felhívta a figyelmet. Ezzel szemben a 2015. évi költségvetés a 2010. évi megszorításokat bebetonozta az egészségügyben és a nyugdíjrendszerben, a környezetvédelemben és az oktatási intézményrendszerben csökkentek a GDP-arányos kiadások, elmaradtak a fenntartható gazdaságba történő beruházások is. Tehát távolodunk egy olyan gazdaságtól, ami tartósan tudná biztosítani mindenki számára a jóllétet. Úgy látjuk, hogy egyre nő a fölösleges és a káros kiadások és a korrupció miatti veszteség, ez '15-ben különösen nagy volt. Azt gondoljuk, hogy ezek a rossz helyre menő források hiányoznak máshonnan.

A költségvetés végrehajtása során sokat mond, ahogyan a makromutatók alakultak. 2015-re a GDP 2,5 százalékos növekedését tervezték, ez ugyan egy kicsit nagyobb lett, ám 2016 első negyedévében bezuhant a GDP, 0,8 százalékkal múlta alul a 2015. év utolsó negyedévét. 2016 második negyedévében is csak 1 százalékos volt a növekedés ehhez képest. Az államadósság forintban mért nagysága sem volt még soha ilyen magas, 25 250 milliárd forint.

Szólni szeretnénk a pazarló és felesleges kiadásokról is, ezek 2015-ben több százmilliárdot tettek ki. 2015-ben óriási mennyiségben áramlott ki közpénz a magánzsebekbe, a költségvetésben beazonosítható ilyen felesleges kiadás az LMP meggyőződése szerint a paksi beruházás 14 milliárdja, a Várba költözés megkezdése, a Liget projekt, 50 milliárd stadionokra és 52 milliárd az Eximbanknak. Ezt még persze lehetne sorolni. A fölösleges, pazarló kiadások közé soroljuk a közmédiának juttatott 70 milliárd nagy részét és a sportcélú tao 50 milliárdját is. Úgy gondoljuk, hogy ezek a felelőtlenül elköltött százmilliárdok nagyon fognak majd hiányozni, amikor az európai uniós pénzek megkopnak, elfogynak. Ezeknek az összegeknek a jó felhasználására szükség lenne ahhoz, hogy Magyarország tényleg a fenntartható pályára álljon. Ez a kisebbségi véleményünk, és ezt szeretném át is adni elnök úrnak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. A következőkben szeretném ismertetni a Jobbik álláspontját. Nálunk a rendszerváltozás óta az a gyakorlat, hogy a kormány pénzügyi beszámolóját az Országgyűlés törvényalkotással fogadja el, és ezzel a jogi aktussal adja meg a felmentést a gazdálkodás felelőssége alól. Ezért is gondoljuk, hogy különös gondossággal kell eljárni ezen törvényjavaslat elfogadásával kapcsolatban, és ezért is lenne különösen is fontos az ÁSZ véleménye ebben a kérdésben. Maga a zárszámadás elsősorban számviteli, másodsorban jogi, végső soron politikai természetű kellene legyen.

A számvitel legfőbb feladata a vagyonváltozások feljegyzése. A legfőbb magyar számviteli jogszabály, az egyetemes érvényű számviteli törvény szerint a gazdálkodó működéséről vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről könyveléssel alátámasztott beszámolót köteles készíteni. A beszámolónak megbízható és valós képet kell adnia a gazdálkodó vagyonáról. Ez az, amit szerintünk sajnos nem sikerült a zárszámadási törvényjavaslatban bemutatni. Az Országgyűlés és benne az ellenzék ezért aztán nem tud eleget tenni legfontosabb kötelezettségének, a kormány elszámoltatásának. A kormány most beterveztett törvényjavaslata, az ÁSZ elnökének a költségvetés végrehajtásának ellenőrzéséről szóló jelentése is azt jelzi, hogy az elszámoltatás, elszámolás terén fejlődés nincs Magyarországon, sajnálatos módon, a rendszerváltozás óta.

Az is rendkívül furcsa, hogy a következő évi költségvetésnek nem tudott bázisa lenni a 2015. évi beszámoló, hiszen azt már korábban, unortodox módon elfogadta a Ház. A kormány a közpénzek elköltéséről nem számolt el ésszerű részletezettséggel, és ezt sajnos megtehetette. Ennek számtalan konkrét példáját soroltuk fel az általános vitában, a plenáris ülésen. Például arra vonatkozólag is, hogy a Miniszterelnökség eredeti kiadási előirányzatát 28 milliárd forintban állapította meg a költségvetési törvény, amely év közben 56 milliárd forintra módosult, de a teljesítés végül is 42,7 milliárd forintban realizálódott. Azaz a kiadások 75 százalékban teljesültek csak, ezen belül a személyi juttatások kiemelkedő módon nőttek. De az indokolásban ilyen mondatokat olvashatunk, hogy az egyéb költségterítésen belül jelentős tétel a brüsszeli állandó képviselőn dolgozó diplomaták, szakdiplomáták devizaállományának kifizetése. Vajon mennyi lehet ez a jelentős tétel? Ezt nem tudhatjuk meg, hiszen további pontosítást nem kaphatunk. Amikor ilyen milliárdokkal dobálózunk, különösen is érdekes ez a nagyvonalúság.

De hát egyebek mellett másról sem tesz említést az ÁSZ elnökének jelentése, se elszámoltatás, se auditálás nincs. Az ÁSZ auditálás helyett falaz a kormányzatnak. Másfél évtizeddel ezelőtt az angol szakértők azzal a megállapítással fejezték be az ÁSZ-szal való együttműködésüket, hogy Magyarországon fejletlen a közpénzekkel való elszámoltatás kultúrája, és az ÁSZ-jelentésből az olvasható ki, hogy ezen a helyzeten nem is kívánnak változtatni. Két évvel ezelőtt még mintegy másfélszáz intézmény, fejezeti kezelésű előirányzat beszámolóinak, gazdálkodásának auditálását, valamint több tucat központi kezelésű bevétel és kiadás ellenőrzését végezte el, most csak megfelelőségi ellenőrzést végzett az ÁSZ. Pedig az ÁSZ-nak érdemi szerepe lehetne a korrupció elleni küzdelemben, ha tömegesen végezhetné vagy végeztetné a könyvvizsgáló típusú ellenőrzését, amihez évente több száz költségvetési szerv könyvvezetésének és vagyonkezelésének auditálására volna szükség a nemzetközi standardok szerint.

Mindezek, illetve az általános vitában elhangzottak alapján a zárszámadási törvényjavaslatot támogatni nem tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Engedjék meg, hogy én is néhány kérdést tegyek föl államtitkár úrnak a jelentés kapcsán. Az egyik az, hogy egy picit ez a mostani előterjesztés gazdaságtörténeti áttekintésnek is tűnik. Tudom, hogy szabályszerűen adták le ezt a javaslatot, de olyan messze vagyunk már a 2014. évtől, hogy igazából tényleg már a történelemkönyvekbe való ez az előterjesztés. Érdemes lenne talán ezen is gondolkodni.

De ami a konkrét szakmai kérdés lenne: a versenyképességet hogyan ítéli meg államtitkár úr? Hiszen Magyarország a Világgazdasági Fórum szerint hat helyet csúszott hátra, ha jól emlékszem, a 69. helyen szerepel. De ha szűkebben az Európai Uniót nézzük, akkor a 28 tagállam közül is hátulról a negyedik, azt hiszem, Ciprus, Horvátország és Görögország van csak Magyarország mögött a versenyképességi mutatók tekintetében. Soha nem öröm kimondani, hogy a korábban bőven mögöttünk álló Bulgária vagy Románia is megelőzött bennünket ebben. Erre csak azért hívnám föl a figyelmet vagy kérdezném államtitkár úrtól, mert ez azt mutatja, hogy a gazdaságon belül azért valamilyen probléma van, még akkor is, ha makrogazdasági mutatók kedvezőbben alakultak.

Ugyanehhez kötődik a beruházások volumene, hiszen látható módon ez évek óta inkább csökkenő, mint emelkedő tendenciát mutat. Látható módon a cégek nem akarnak Magyarországon befektetni. Sokan sokféleképpen magyarázzák ezt. Az egyik magyarázat, ami megjelent az elemzésekben is a javaslat kapcsán, az az, hogy kiszámíthatatlan kormányzati döntések vannak. Ez összefügg azzal, amit képviselő

asszony is fölvetett, a korrupció intézményesült vagy magas szintje. Nem bíznak abban a cégek, hogy a legversenyképesebb, legjobb ajánlatot tevő cég tud nyerni vagy lehetőséghez jutni Magyarországon. Ezért sokan inkább visszafogják a beruházásaikat, hiszen túl magasnak ítélik az ország- vagy politikai kockázatokat ennek kapcsán, és sokkal inkább egy biztonsági pályát futnak ezek a cégek.

A következő vagy másik témakör, ami inkább a társadalompolitikához kötődik. Már elhangzott frakcióvezető asszony véleményében is, hogy jelentős megszorításokat hajtott végre 2010 és '15 között a Fidesz-kormány. Bár tudom, hogy ez a szótárból ki van tiltva, hogy megszorítás, de mégis, amikor ezermilliárdos nagyságrendű jóléti kiadás tekintetében történt megszorítás, nem nagyon lehet másképpen nevezni. Ez elsősorban az egészségügyet, oktatást, a nyugdíjrendszert érintette. Tudom, hogy van növekedés, de azért volt közben kumulált infláció is, tehát a reálértéken való megtartás szempontjából is fontos elemezni ezeket, nemcsak nominális számadatok alapján. Ha jól emlékszem az Állami Számvevőszék elemzésére, akkor az egészségügyben kimondottan visszaesés tapasztalható, talán az oktatásban stagnálás, a tb és más rendszerekben pedig, még egyszer mondom, az inflációval együtt egy reálérték-csökkenés. Magyarul, mi indokolja, vagy miért ezeken a területeken szorít meg a kormány, amelyek Magyarországon sok ember számára jelentenek egyetlen lehetőséget, hogy az életminőségüket javítani tudjuk.

Ezzel szemben áll az, hogy miközben a kormány megígérte, hogy bürokráciacsökkentés lesz, eközben azt látjuk, ebben a jelentésben az szerepel, hogy megemelkedett a bürokráciára fordított összeg. Sőt, nemcsak a bürokráciára fordított összeg, hanem az állam gazdasági szerepvállalása is növekedett. Tehát, ezeket a problémákat hogyan magyarázza, vagy milyen intézkedéseket tervez a kormány ezeknek az elemzéseknek és jelentéseknek a fényében, hogy ez a következő időszakban már adott esetben másképpen szerepelhessen.

És még egy, inkább technikai kérdés. Nem érzi-e államtitkár úr problémásnak azt, hogy ha jól emlékszem, a költségvetési sorok több mint fele felülről nyitott költségvetési sor. Általában korábban a Pénzügyminisztérium konzervatív hozzáállása kapcsán szinte nem lehetett fölülről nyitott költségvetési sor. Ez agyrém egy pénzügyes számára, hogy felülről nyitott a költségvetés, mert semmilyen módon nem kontrollálható a költés. Ez valószínűleg a politika számára kedvező, hiszen „bármennyit” költhet, nincs felső korlát. Mégis, talán nem jobb-e, ha a költségvetés marad a konzervatív tervezés útján, és nincs ennyi felülről nyitott sor a magyar költségvetésben.

Nagyjából ezek a kérdések lefedik az MSZP kisebbségi véleményét is, de talán izgalmasabb egy kicsit, ha kérdés-felelet formájában hangzanak el ezek a dolgok. És most megadnám alelnök úrnak a szót. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Kár, hogy nem vett részt az általános vitában, mert ezeknek a kérdéseknek a jelentős részére ott szóban megadták a válaszokat. De azt gondolom, ez nem ok arra, hogy ezekről a kérdésekről ne beszéljünk itt is.

De valószínűleg egy más országban élünk, mert azok a számok, amiket szorosán véve a zárszámadási törvény bemutat számunkra, nem azt a képet festik le, amit az MSZP, az LMP vagy a Jobbik megszólalói elmondtak. Szeretném elmondani, hogy véleményünk szerint a határozati házsabálynak megfelel a benyújtott törvényjavaslat, teljeskörűen tartalmazza azokat a számokat, amikről szót kellett ejteni. Azt hiszem, az általános vitában is elmondtam, hogy nővumként lehet szerepeltetni azt, hogy ennyire szikár és ennyire tényleg csak a költségvetési beszámolóra szorítókozó törvényjavaslat még nem volt a Ház asztalán. Hiszen az

elmúlt időszakokban az államháztartási törvényen kívül sok esetben egy olyan salátatörvény is bekerült a Ház elé, amivel megpróbálták nagyon sok mindent elvarrni. Ez most nem tartalmazza ezt, ez a törvény tényleg csak a zárszámadással foglalkozik.

A kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő és nyújtotta be a törvényjavaslatot az államháztartási törvényben előírt határidők betartásával. A 2015. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a törvényjavaslatban szereplő pénzügyi adatok megbízhatóak. Megállapítható az is, hogy a 2015-ös költségvetés végrehajtása is megalapozott módon, az előre nem látható események megfelelő kezelésével történt, amit az Állami Számvevőszék jelentése is megerősít. A kormány 2015-ben is elkötelezett volt az alacsony költségvetési hiány, a csökkenő államadósság iránt, és nem tett le a foglalkoztatottak számának növekedéséről sem. Az ország nemzeti összterméke 3,1 százalékkal növekedett 2015-ben, ez a tervezetthez képest több mint 0,5 százalékponttal lett magasabb. És mindezt úgy sikerült megtenni, hogy az egyensúlyi mutatókban nemhogy romlás, hanem további javulás volt megfigyelhető.

Fontos kiemelni, hogy 2015 volt az az év, amikor a nagy nemzetközi hitelminősítők egyike már elismerte a magyar gazdaság teljesítményét, és felminősítette Magyarország adósságbesorolását. Mint tudjuk, az idén bekövetkezett a másik felminősítés, és várjuk azt, hogy az év végén akár mások is megteszik ezt. Az alacsony, 0,1 százalékos inflációnak és az emelkedő béreknek köszönhetően jelentős reálbér-növekedés történt, és a foglalkoztatás is emelkedett. Csak egy szám, ebben az évben már 4,9 százalékos szintre csökkent a munkanélküliek száma. Azt gondolom, ez mutatja a magyar gazdaság, a magyar kormány és parlament teljesítményét.

A háztartások szempontjából szintén fontos, hogy a Kúria döntése a bankok devizahitelezési gyakorlatát illetően az árfolyamrész és a kamatmódosítások vonatkozásában tisztességtelennek minősítette. A banki elszámoltatás keretében a hitelintézeteknek az ebből származó hasznukat vissza kellett téríteni az ügyfeleknek, így 2015 elején körülbelül 1000 milliárd forint visszafizetése történt meg. A növekedési fordulat egyértelműen jelzi, hogy a belső kereslet is a vártnál gyorsabban bővült, hiszen a nemzeti össztermék növekedését meghaladó mértékben, 3,4 százalékkal nőttek a háztartási fogyasztások. A magyar export tavaly összességében 7,7 százalékos növekedést ért el, amely egyrészt a lakossági fogyasztásnak, másrészt az autóiipari és a járműipari kivitelnek is volt köszönhető. 2015-ben az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 74,7 százalékra mérséklődött az előző évi 75,7 százalékról. Így 2015-ben is tovább csökkent az adósság, amit egyébként az Alaptörvény is kötelezővé tesz a mindenkorai kormányoknak.

Ezen belül megállapítható, hogy az államadósság devizaszerkezete is kedvezően alakult, ugyanis a devizaadósság aránya a 2014. évi 37,5 százalékról 31,3 százalékra csökkent. A költségvetési hiány tekintetében a tavalyi évben a vártnál kedvezőbb deficit lett, ugyanis a törvény 2,4 százalékos hiánycéllal számolt, míg a tényadatok, amelyeket szeptember 30-án Brüsszelbe is megküldtek, 1,6 százalékos teljesülést mutattak. A kisebb deficit a kedvező makrogazdasági folyamatokból és a gazdaság fehéredéséből származó többletbevételeknek is köszönhető volt. A költségvetés stabilitását jól mutatja, hogy az előző évben mindösszesen kétszer kellett a költségvetést módosítani. Az egyik alkalommal a BKV adósságátvállalása és az Erste Bank részesedésszerzése miatt, a második alkalommal pedig a migránsválsággal összefüggésben felmerülő többletköltségek és az MTVA adósságátvállalása és a Modern városok program miatt. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt bizottságot,

hogy a bizottsági módosító javaslattal együtt fogadja el a javaslatot, a Háznak pedig elfogadásra javasoljuk. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Külön is köszönöm azt, hogy az új, eddig nem hallott, az általános vitában biztosan el nem mondott véleményt csatolta a Fidesz is ehhez, és ezek az új gondolatok hasznosan hozzájárultak a vitához tartalmi szempontból. Csak azért, mert az előbb azt kritizálta alelnök úr, hogy mi miért beszélünk olyanról, ami az általános vitában elhangzott. Ezért feltételeztem, hogy ön olyat mond, ami nem hangzott el az általános vitában.

Államtitkár úrnak abban szeretnék segíteni a vélemény megfogalmazásakor, hogy az ellenzéki képviselők nem azt kritizálták, hogy a számok hitelesek, nem hitelesek, azok-e a számok. Azt kritizálták, ami kiolvasható ezekből a számokból. Ezért, ha a válaszadás során erre ki tudna térni, és ezen a ponton átlendülve a tartalmi kérdésekkel foglalkoznánk, azt nagyon megköszönné a bizottság. Parancsoljon, államtitkár úr!

Az előterjesztő válasza

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök úr kérésével összhangban az elhangzottakra igyekszem reagálni úgy, hogy a zárszámadásból kiolvasható számoknak a kormány által látott értelmezését is szeretném egyértelművé tenni.

Schmuck Erzsébet alelnök asszony a 2015-ös költségvetést a leszakadás költségvetéseként jellemezte. Azt gondolom, ha értelmezzük azt, hogy a 2015-ös makrogazdasági, illetőleg államháztartási folyamatok hogyan alakultak, akkor a számokból nemcsak az ország egészének felzárkózását láthatjuk, nemcsak egy reálgazdasági szempontból látott kedvező folyamatot értékelhetünk, hanem azt is, hogy a reálgazdaság mellett az egyes társadalmi csoportok, rétegek életében is előrelépést jelentett a 2015-ös év.

Miért mondom ezt? Engedjék meg, hogy a reálgazdasági számok közül elmondjam, hogy a 2015-ös növekedés 3,1 százalékos volt, ez 0,9 százalékponttal magasabb, mint az Európai Unió átlaga. Ez önmagában azt jelenti, hogy a sokat emlegetett reálkonvergencia 2015-ben is megvalósult, vagyis fölzártunk a fejlettebb európai országok átlagához. Még mindig van egy lemaradás értelemszerűen az Európai Unió vagy az eurózóna átlagától, de 2013 óta folyamatosan minden évben csökken az a különbség, ami az eurózóna, illetőleg az Európai Unió átlagos fejlettsége és Magyarország között van.

A foglalkoztatási adataink messze jobban alakulnak, mint az európai uniós adatok. És ha elemezzük a foglalkoztatási adatokat az egyes korcsoportok szerint, akkor szintén minden területen érdemi előrelépést láthatunk, nemcsak az abszolút számokban, hanem nemzetközi összevetésben is. Ha végigmegyünk a többi reálgazdasági mutatóon, azt gondolom, csupa olyan számot látunk, ami kedvező. Amit ki szoktunk emelni, az az, hogy nemcsak a növekedési, foglalkoztatási vagy a külső finanszírozási adatok alakulnak kedvezően, hanem ezek úgy valósulnak meg, illetőleg valósultak meg 2015-ben, hogy mellette az egyensúlyi mutatók nem romlottak, hanem javultak. Tehát nem azért volt növekedés Magyarországon, nem azért nőtt a foglalkoztatottak száma, mert egy expanzív, fenntarthatatlan költségvetési politikát látunk, nem azért javultak ezek a mutatók, mert a külső adósságunk szállt el, a lakosság adósodott el.

Éppen ellenkezőleg! Úgy tudott növekedni és az uniós átlagot megközelíteni a magyar gazdaság, hogy mellette az egyensúlyi mutatók kedvezően alakultak. Az államadósságunk az uniós módszertan szerint 1 százalékponttal csökkent 2015 végére

2014-hez képest. Az államháztartás hiánya pedig a GDP arányában az előzetesen tervezett 2,4 százalékhoz képest 1,6 százalékot ért el. Megint egy értelmezési megjegyzés: az általános közgazdasági gondolkodás szerint rövid távon egy kisebb költségvetési hiány kisebb növekedést kellene eredményezzen, hiszen az állami kereslet kisebb. Ezzel pont ellentétes dolgot látunk! A növekedés nem 2,5 százalék volt, hanem 3,1 százalék, és ezt a plusznövekedést nem plusz költségvetési stimulussal, plusz költségvetési kiadásokkal érte el az állam, hanem a fegyelmezett gazdálkodást megtartotta, sőt, a tervekhez képest javította.

Ami pedig az átfogó gazdasági számokon túl az egyes társadalmi csoportok helyzetét illeti, az átfogó nettó reálkeresetszám mellett, engedjék meg, hogy mondjuk, az alacsonyabb keresetűek béreinek alakulásáról is szóljak. 2015-ben a családi kedvezményekkel együtt kalkulált nettó reálkeresetek átlagban 4,2 százalékkal bővültek. Ez érdemben magasabb, mint a gazdasági növekedés szintje. És ha ezen kereseteken belül a minimálbér vagy a garantált bérminimum alakulását nézzük, azok 3,4 százalékkal növekedtek bruttó szinten. Ha emellé mellétezzük, hogy az infláció mínusz 0,1 százalék volt, és nem is beszélünk még ezen csoportoknál a családi kedvezményről, akkor azt látjuk, hogy 3,5 százalékkal megint a növekedés felett emelkedtek a minimálbérből, illetőleg a garantált bérminimumból élők nettó reálkeresetei. Tehát a leszakadást sem az ország egészének szintjén, sem az egyes társadalmi csoportok szintjén nem látom. A későbbiekben, elnök úr kérésével összhangban, arra is kitérek, hogy a nagy ellátó rendszerek kiadása hogyan alakult.

Még egy módszertani megjegyzést engedjenek meg. Alelnök asszony a 2016-os növekedésnél azt mondta, hogy az első negyedévben 0,8 százalék volt a növekedés. Ez egy negyedév/előző év azonos időszakának negyedéves adatát tartalmazza. Ha ugyanezt a számot nézzük a második negyedévre, akkor nem 1 százalékos a növekedés, hanem 2,6 százalék a negyedév/előző év azonos negyedévének adata. Tehát azt gondolom, sokkal kedvezőbb a 2016-os második negyedévi növekedési adat, mint az az elmondottakból elsőre tűnt.

A Jobbik részéről képviselő asszony fölvetésére hadd mondjam el, hogy a vagyoneletről külön kormányhatározat rendelkezik. Az állami pénzügyi folyamatokról kétfajta módon is számot lehet adni. Az egyik a folyó jellegű, adott évi kiadások-bevételek alakulása, a másik pedig egy állományi mutató. Amit képviselő asszony keres, az egy állományi mutató, a zárszámadás pedig az adott évi, 2015. évi kiadásokról, bevételekről szól. Abban egyetértek képviselő asszonnyal, hogy emellett, tehát a folyó adatok mellett állományi adatokkal is kell rendelkeznie az államnak, de ismétlem, erről egy külön kormányhatározat alapján külön összesítést készült, amely önálló honlapon is elérhető. Tehát az állami vagyon bemutatása nem a 2015-ös zárszámadás feladata.

Ami a kellő részletezettséget illeti, itt hadd mondjak egy-két számot. Maga a zárszámadási törvényjavaslat és a hozzá kapcsolódó kiegészítő dokumentumok 612 oldalt tesznek ki. Ehhez kapcsolódnak a részletes indoklások anyagai. Így összességében bőven több mint 4600 oldal az, amit a kormány a tisztelt Országgyűlés elé terjesztett. Lehet, hogy vannak olyan kérdések, vannak olyan tételek, ahol a tisztelt Országgyűlés, illetőleg egyes képviselők plusz információra kíváncsiak. Itt azt mondom, hogy minden közpénz-felhasználás esetén azt az információt, amit a képviselők keresnek, a kormányzat kérdés esetén megadja. Tehát amennyiben konkrét ügyben olyan kérdés merül fel, amiről nem tartalmaz a zárszámadás információt, úgy az írásbeli kérdésre részletes írásbeli választ ad az illetékes kormányzati szereplő.

A 2015. év zárszámadása kétségtelenül a 2016-os költségvetés országgyűlési elfogadása után kerül az Országgyűlés elé. Ugyanakkor azzal a megállapítással

vitatkoznék, hogy úgy készült a 2016-os költségvetés, hogy nem voltak ismertek a 2015-ös év számai. A kincstári adatokról 2016 elején, januárban már számot adtunk. Ismertek voltak a kiadási-bevételi tényadatok, sőt, minden tagállamhoz hasonlóan Magyarország március végén az Eurostatnak megküldte az uniós módszertan szerinti hiány- és adósságszámokat. Tehát megvoltak a tényadatok a '16-os költségvetés tervezésekor. Az más kérdés, hogy a tényadatokról az Állami Számvevőszék értékelése és az a hosszú értékelés, amit ez a 4600 oldalas dokumentum tartalmaz, kétségtelenül most kerül a tisztelt Országgyűlés elé. Ugyanakkor nem példa nélküli az Európai Unióban, hogy egy-egy tagállam a költségvetés kereteit az adott év tavaszán meghatározza a következő évek vonatkozásában. Hogy mást ne mondjak, minden tagállamnak tavasszal, áprilisban az Európai Bizottságnak egy többéves konvergenciaprogramot, illetőleg stabilitási programot kell küldeni, ami több évre előre rögzíti a makrogazdasági és államháztartási pályát. Ismétlem tehát, hogy nem példa nélküli, hogy korábbi költségvetés készül.

Itt utalnék az elnök úr által említett kiszámíthatóságra is. A kormányzat célja egyértelmű, a kiszámíthatóságot, stabilitást szeretnénk erősíteni, és azt követően, hogy Magyarország kikerült a túlzottdeficit-eljárásból, azt gondolom, a rendkívül szükséges szerkezeti átalakításokat, jogszabályi, gazdaságpolitikai változásokat végrehajtotta, teret nyert a stabilabb kormányzásra. Ennek a stabilabb kormányzásnak a részét jelentette az is, hogy a 2016. évi költségvetést már tavasszal az Országgyűlés elé terjesztette a kormány. Azt gondolom, a hazai és nemzetközi elemzői vélemények e tekintetben pozitívak. Tehát pozitívként és a kiszámíthatóságot erősítő lépésként értékelték a korábbi költségvetés benyújtási és elfogadási gyakorlatát.

Elnök úr olyan kérdésekre hívta föl a figyelmet, amelyekkel valóban a kormánynak is foglalkoznia kell, és foglalkozik is. Először elnök úr a versenyképességi rangsorbeli változásokat említette. Itt először tényszerűen hadd mondjam el, hogy az utóbbi egy-két hétben a sajtót is megjárta információ egy genfi székhelyű nonprofit alapítvány, a World Economic Forum évente publikált versenyképességi felmérése keltett különböző véleményeket. Na most, ennél a World Economic Forum publikációnál érdemes legelőször is azt rögzíteni, hogy az intézet által figyelt indikátorok közül mindössze körülbelül egyharmad az, ami ténybeli gazdaságstatisztikai adatokon, mutatókon alapszik. A maradék, körülbelül 70 százalék szubjektív felmérések alapján beazonosított mutató. Mindig egy példát mondok. Vannak olyan mutatók, ahol a versenyképességben Botswana Magyarország előtt van. Viszont, ha az egyes helyi botswanai gazdasági vezetők úgy értékelik a helyi államigazgatási viszonyokat, hogy azok jók, míg Magyarországon egy vállalatvezető úgy értékeli, hogy nem jó, akkor ebben a versenyképességi rangsorban Botswana Magyarország elé kerül. Holott, ha megnézzük, mondjuk, az ügyintézési határidőket, az ügyintézés dokumentáltságát, akkor lehet, hogy azt látjuk, Magyarországon sokkal egyértelműbb és szigorúbb szabályok vonatkoznak az államigazgatási ügyintézésre, mint az említett afrikai országban. A szubjektív tényezőt ez a felmérés nem tudja és nem is akarja kiküszöbölni. Ismétlem, 70 százaléka ennek a mutatósornak, amit a World Economic Forum használ, szubjektív értékelések alapján kerül megállapításra.

Abban egyetérték elnök úrral, hogy ezekkel a szubjektív tényezőkkel is foglalkozni kell. A kormány felelőssége, hogy például az államigazgatás működését értékelje, és ha szükséges változtatásokat tenni, akkor megtegye. Ennek filozófiájában született az a kormányhatározat, amely a minisztériumi háttérintézmények átalakításáról szól, ennek filozófiájában született az a törvényjavaslat, amit a tisztelt Országgyűlés az idén tavasszal elfogadott, ami az államigazgatási eljárások egyszerűsítéséről szólt, és amely, ha jól emlékszem, 109 törvényjavaslatban olyan

javaslatokat fogalmazott meg, amelyek szerint bizonyos vállalkozási tevékenység elkezdéséhez nem szükséges hatósági engedély megadása, mindössze bejelentési kötelezettség van. Tehát a szubjektív tényezőknél is, azt gondolom, tett már lépéseket a kormány. Természetesen azzal egyetértek, hogy ezeket a szubjektív tényezőket is vizsgálni kell, és ahol módosításra van szükség, ott a kormánynak ezt meg kell tenni. Ebben vannak még feladatok, amiket el kell végezzünk.

Ami ugyanakkor a versenyképességnél igenis objektív mutatók alapján jól mérhető, az a gazdaságstatisztikák alakulása. Azt gondolom, a versenyképességet a cégek profitabilitása mutatja első helyen. Ha csak a 2015-ös zárszámadást nézzük, akkor azt látjuk, hogy a társasági adó összege jelentősen növekedett, vagyis a cégek profitabilitása javult. A cégek helyzetének alakulása adja ki a gazdasági növekedés számát, a 3,1 százalékos növekedési szám, azt gondolom, önmagáért beszél. Mellette a foglalkoztatási szám jól alakult, és mondjuk, a külső pozíciókat illetően, magyar cégek exportképességét illetően hadd mondjam el, hogy 2015-ben 7,7 százalékkal bővült az export, az import pedig ez alatt 6,1 százalékkal. Így a folyó fizetési mérleg egyenlege 3,7 milliárd eurót tett ki, ami bőven több, mint a GDP 3 százaléka. Itt csak három olyan objektív statisztikai mutatót említettem, amelyek, azt gondolom, a versenyképességet mérik, a profitabilitást és ehhez kapcsolódóan a növekedés mint első mutató, a foglalkoztatás mint második mutató és a folyó fizetési mérleg mint harmadik mutató.

Végül hadd mondjam azt, hogy ez a foglalkoztatási bővülés nemcsak 2015-öt, hanem az azt megelőző éveket és az azt követő éveket is jellemezte, jellemzi, és a bővülés jelentős részben a versenyszektorban ment végbe. Azt gondolom, hogy ha a cégek nem hisznek a jövőben, úgy látják, hogy nem versenyképesek, akkor nem növelik a foglalkoztatottak számát.

A beruházások alakulását illetően kétségtelenül az idei eddigi beruházási adatok alacsonyabbak, mint a 2015-ös számok. Ugyanakkor az a jelenlegi prognózis és az az elemzői konszenzus, amennyire én a piaci véleményeket ismerem, hogy a beruházási ráta az idei évben is 20 százalék körül alakulhat, ami magasabb, mint az európai uniós átlag. Ha megnézzük a beruházások részleteit, akkor három csoportot emelnék ki. Az első az állami beruházások köre, a második a lakossági beruházások köre, és a harmadik a vállalati beruházások alakulása. Ha ezt a három csoportot megnézzük, akkor azt látjuk, hogy az idei beruházási teljesítményben a tavalyi évhez képesti csökkenésben alapvetően az állami beruházások csökkentek azon területeken, ahol az európai uniós források felhasználása a tavalyi évben csúcsra járatott évet jelentett, az idei évben pedig kétségtelenül visszaesés van az uniós támogatások ciklikusságát illetően. Az infrastrukturális beruházásoknál, útépitéseknél, környezetvédelmi beruházásoknál a 2015-ös év csúcsev volt. Értelemszerűen ehhez a bázishoz képest az idén kisebb beruházások társulnak.

A lakossági szférában a gazdasági válság után azt látjuk, hogy a lakosság magatartása megváltozott, sokkal óvatosabb lett. Hiszen a lakosság rendkívül eladósodott volt a gazdasági válság idején vagy a 2010-es kormányváltás idején. A devizahitelek a lakossági hiteleknek több mint 70 százalékát tették ki, és ez a jelentős lakossági eladósodottság egy szigorú óvatossági motívummal társult a gazdasági válság után. Most azt látjuk, hogy a lakossági megtakarítások évről évre növekednek, a számuk messze meghaladja az előző évek, mondhatom, évtized adatait. A bankoknál látott hitel/betét mutató messze 100 százalék alá csökkent. Azt gondolom, a kormányzati intézkedéseknek is köszönhetően, mint például az otthonteremtés, a lakossági beruházások elindultak fölfelé. Az ingatlanpiacon ennek az eredményét is látjuk, a lakossági megtakarítások lakossági beruházásokkal társulnak. Itt az év második felében további felfutással kalkulálunk.

A vállalati beruházásoknál nem látom azt a jellegű, úgymond, pesszimizmust, ami azt sugallná, hogy a vállalatok ne hinnének a magyar gazdaság jövőjében. A reálgazdasági számok, a prognózisok mellett néhány konkrét eset, nagyberuházás, amiről hétről hétre újabb és újabb híreket kapunk, azt mutatja, hogy véleményem szerint a vállalatok is hisznek a magyar gazdaság jövőjében. Itt is meg kell természetesen azt említeni, hogy egy racionálisan működő vállalkozás első helyen a beruházásához uniós forrást fog felhasználni. Miért költene saját forrásokból pluszpénzt, ha uniós forrás is rendelkezésre áll. Ez is közrejátszott abban, hogy az uniós források iránt nagy a kereslet és nagy a felhasználásuk is, és azt gondolom, hogy a vállalati beruházások növekedését eredményezhetik a jövőben is, hiszen az uniós források struktúrája módosult, de a jegybank növekedési hitelprogramjának sikerében is azt látom, hogy a vállalatok mernek beruházni.

Elnök úr, illetőleg alelnök asszony az egészségügyi, az oktatási és a nyugdíjkiadásokra vonatkozó kérdése kapcsán először hadd mondjam, hogy a benyújtott zárszámadási törvényjavaslat 255. oldalán részletesen és tételesen bemutatja a kormányzat, hogy 2014-ről '15-re az úgynevezett konszolidált kiadások, vagyis a belső halmozódást kiszűrő kiadások hogyan alakultak. Mind az oktatásnál, mind az egészségügynél, mind a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásoknál azt látom, hogy nagyon jelentős nominális növekedés volt 2015-ben, amikor reálértékben is növekedést jelentett. Hogy megszorítások voltak-e vagy sem? Én, engedjék meg, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján azt mondjam, hogy nem voltak, nemcsak 2015-ben, hanem az azt megelőző években sem. Az egészségügynél hadd mondjak egy-két számot. Amikor a kormány a Széll Kálmán-tervet elfogadta, valóban a gyógyszerkiadások csökkentek, ilyen értelemben az ezen a soron bemutatott egészségügyi kiadások csökkentek. De nem a lakossági terhek növekedtek. Éppen ellenkezőleg, csökkentek. A gyártók támogatása csökkent ezzel. Ezt a pluszt forgatta át béremelésre már 2012-13-ban.

Azon túl, hogy az egészségügynél a kiadások növekedését látom, hadd mondjak nemzetközi összehasonlítási adatokat is. Igyekszem most már rövid lenni, de ha összehasonlítjuk Magyarország teljesítményét más országokéval, akkor érdemes szerintem néhány mediterrán országra nézni, ahol az általános makrogazdasági helyzet hasonló volt a gazdasági válságot követően Magyarországéval. Az egészségügyi kiadások egy főre jutó nominális összege Görögországban 47,8 százalékkal csökkent, tehát megelőzödtek az egy főre jutó egészségügyi kiadások, Portugáliában 20,5 százalékkal csökkent, Spanyolországban 13,7 százalékkal csökkent, Magyarországon 19,5 százalékkal növekedett 2009 és 2014 között. Ezek az utolsó elérhető nemzetközi Eurostat adatok. Az oktatásnál megint azt látom, hogy nemcsak 2015-ben növekedtek a kiadások, hanem az állami fenntartásba vételt követően 2013-tól is. Igaz ez a nyugdíjkiadásokra is, ahol az Alaptörvény szerint rögzített reálérték nemhogy megmaradt, hanem a nyugdíjak reálértéke érdemben növekedett az elmúlt években. Így volt ez 2015-ben is, amikor a tervezett 1,8 százalékos inflációval növekedtek a nyugdíjak, és láthattuk, hogy az infláció ennél jóval kisebb volt.

Elnök úr azon kérdésére, hogy a bürokrácia csökkentésével hogyan áll az állam, azt kell elmondjam, hogy a zárszámadás az OECD-statisztikák alapján az állam működési kiadásainál tünteti föl az összes állami bér- és dologi jellegű kiadást, tranzakciós illetéket, néhány tőkeemelés kiadását. Ha megint a főcsoport kiadásait részletezzük, akkor azt látjuk, hogy nálunk vannak olyan tételek, amelyek a v3-aknál vagy más környező országoknál nincs. Ilyen például a pénzügyi tranzakciós illeték, de ugyanígy elmondhatom, hogy az adósságszolgálati kiadások jelentősen csökkentek az elmúlt években, de még mindig jóval magasabb az állam adósságszolgálati kiadása,

mint a környező országokban, és ez is sok statisztikában az állami kiadások, az állam működési jellegű kiadásai között jelenik meg.

Ami az állam gazdasági szerepvállalását illeti, egyetértek elnök úr megállapításával, valóban, a gazdasági funkciókra költött források nemzetközi összevetésben magasak az európai uniós átlaghoz, illetőleg a v3-as átlaghoz képest is. Ez egy tudatos gazdaságpolitikai lépés volt. Azt gondolom, hogy ez is kellett ahhoz, hogy az említett kedvező reálgazdasági folyamatokról tudjunk beszámolni.

Végül a felülről nyitott előirányzatok köre. Igaza van elnök úrnak abban, hogy jelentős kört tesz ki a felülről nyitott előirányzatok száma. Itt azt kell elmondjam, hogy ez azért nem korlátlan pénzköltést tesz lehetővé, hiszen a költségvetési törvény külön mellékletben határozza meg azt, hogy melyek azok az előirányzatok, ahol csak kormányengedéllyel vagy nemzetgazdasági minisztériumi engedéllyel lehetséges a felülről nyitás, vagy ahol valóban nem szükséges semmilyen felülről nyitás. Én nem a felülről nyitott előirányzatok száma alapján ítélem meg azt, hogy egy költségvetés fenntartható-e vagy sem, hanem annak alapján, hogy ezek a felülről nyitott előirányzatok hűen lettek-e megtervezve, a várható kiadások összhangban vannak-e a rendelkezésre álló adatokkal vagy sem. E tekintetben pedig azt látom, hogy az elmúlt években a felülről nyitott előirányzatok köre egyáltalán nem járult hozzá ahhoz, nem eredményezte azt, hogy a költségvetés helyzete rosszabbul alakuljon, vagy elszaladjanak kontroll nélkül a kiadások. A főszámokból az államháztartási hiány alakulásából pont azt látjuk, hogy ezekkel együtt is stabilan alakult az államháztartás helyzete. Itt azért a felülről nyitott előirányzatoknál azt is látni kell, hogy az európai uniós források tartoznak ide és döntően azok a normatív támogatások, mint a családi támogatások vagy az Igyál tejet!-program összege, ahol az igénybe vétel nem függhet attól, hogy az adott költségvetési előirányzat aktuális összege éppen hogyan alakul.

Köszönöm szépen és elnézést kérek, ha hosszan válaszoltam a felvetésekre, igyekeztem mindenre reagálni. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük, hiszen részletes választ adott államtitkár úr a kérdésekre, és ezt köszönöm. Nem mindenhol jellemző ez az állami szereplők részéről. Egy dolgot hadd ajánljak államtitkár úr figyelmébe, amiről szemérmesen hallgatnak általában. Ez az európai uniós transzferek jelentősége a magyar gazdaságban. Hiszen ön azt mondta, és helyesen utalt rá, hogy Magyarországon a makrogazdasági mutatók nem romlottak annak ellenére, hogy... Igen, de ez annak köszönhető, hogy Magyarország olyan mértékű európai uniós transzferhez jutott, amit kelet-közép-európai ország az EU történetében soha nem kapott még. Talán nem sántít az a történelmi összehasonlítás, hogy ez egy újabb fajta Marshall-segélyként értelmezhető Magyarország számára, ami mindenféleképpen egy jó hír. Különösen, hogy az előzőt nem vehettük fel, nem jutottunk hozzá.

Magyarul, ezek az európai uniós transzferek ugyanúgy működnek, mint a költségvetési deficittel előidézhető fiskális stimulus, csak annyi a különbség, hogy keresletet generáló állami költés, csak van egy jelentős eltérés, hogy tisztán deficittel dolgozó élénkítéshez képest ennek a stimulusnak a mellékhatásaként nem áll elő az, hogy például az államadósság növekedne. Különösen, ha ez recesszióban történik, akkor pont azokat a hatásokat eredményezi egyébként, amire államtitkár úr utalt, a GDP növekedése, a foglalkoztatás bővülése, nincs inflációs nyomás, sőt, még kamatokat is lehet csökkenteni. Ez történt Magyarországon. Ezt csak a jegyzőkönyv kedvéért akarnám megjegyezni, hogy itt nem unortodox csoda történt, hanem egy ortodox gazdasági mechanizmus működött. Recesszióban egy ilyen stimulus bizony, hál' istennek, sok pozitív hatással jár, amit érdemes lenne elismerni. Az már valószínűleg másik vita lenne, hogy hosszú távon, ahogy ön is említette, milyen

kiszorító hatása van a magánberuházások tekintetében. Hiszen nem saját pénzből költenek.

Bocsánat, ennyit szerettem volna hozzátenni, inkább szakmai észrevételként. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Két alapmegállapítással, amit elnök úr mondott, egyetértek, és egygel, engedje meg, hogy vitatkozzak. Az első megállapítás: a Marshall-segély arányában, GDP-arányosan valóban olyan nagyságú, sőt, nagyobb összegről beszélünk, mint amiben anno a II. világháború után a nyugat-európai országok részesültek. A második megállapítással is maximálisan egyetértek, hogy az európai uniós források ténylegesen olyan fiskális stimulust jelentenek egy országban, mint amit a költségvetési expanzió is jelenthet anélkül, hogy a költségvetési egyenleget és az államadósságot ez negatívan befolyásolná.

Ezen tételek mellett azzal vitatkoznék, hogy a magyar gazdaság teljesítménye kizárólag az európai uniós forrásoknak köszönhető. Ezt így nem mondta elnök úr, de sokszor elhangzik az, hogy a magyar gazdaság jó teljesítménye kizárólag az uniós támogatásoknak köszönhető. Itt hadd mondjam azt, hogy igen, az európai uniós források, a több százaléknyi GDP-forrás kétségtelenül hozzájárul rövid távon mindenképpen a gazdaság növekedéséhez, hiszen, ahogy elnök úr mondta, keresletnövekedés van. Ugyanakkor, ha egy ország gazdasági fejlődését az uniós források határoznák meg, akkor azt látnánk, hogy a mediterrán kedvezményezett országok, Spanyolország, Portugália, Görögország szárnyalna. És nem ezt látjuk. Ha az uniós források határoznák meg kizárólag a növekedést, akkor a 2015-ös évhez képest a '16-os évben nem gazdasági növekedésről beszélhetnénk Magyarországon, amint arra egyébként Schmuck Erzsébet alelnök asszony is utalt, hanem a GDP visszaeséséről. Ha azt látnánk, hogy az uniós források önmagukban a GDP több százalékában a gazdaság fejlődését eredményeznék, akkor nem látnánk negatív példákat az elmúlt évtizedben Európából.

Azt gondolom, hogy az uniós források hozzátesznek egy gazdasági fejlődéshez, de nem kizárólagosan határozzák meg az ország gazdasági fejlődését. És én ezt látom a 2015-ös és '16-os évben is. A 2016-os évben is az európai uniós átlagot meghaladó növekedéssel kalkulál nemcsak a kormányzat, hanem az Európai Bizottság, a Nemzetközi Valutalap, a hitelminősítők és az elemző szervezetek, amellet, hogy minden említett szervezet a GDP több százaléknyi, kevesebb uniós forrásfelhasználással számol 2016-ban, mint '15-ben. Köszönöm szépen.

A módosító javaslatok megvitatása

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezen nem fogunk vitatkozni. Én az 50 százalékát gondolnám, hogy adja, de való igaz, hogy egyéb más észrevételek is helytállóak, amit államtitkár úr mondott ezzel kapcsolatban. Nagyon szépen köszönöm a szakmai vitát és a lehetőséget. Most lezárnánk a vita első szakaszát. Aztán a részletes vita második szakaszát megnyitnám. Mivel képviselői módosító javaslat nem érkezett a törvényjavaslathoz, ezért államtitkár úrnak és a kormánynak ezt nem kell minősítenie. Úgy tudom, hogy van egy bizottsági módosító javaslat, amelynek előterjesztésére felkérném alelnök urat. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Ez egy ingatlanátadásról szóló módosító javaslat, amelyik a 24. §-t egészíti ki. Azt gondolom, ezt mindenképpen támogatni lehet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném az előterjesztőt, a kormány mit gondol erről.

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja. Annyi megjegyzést engedjen meg elnök úr és a tisztelt bizottság, hogy a görögkatolikus egyház számára egy olyan ingatlan átadásáról van szó a módosító javaslatban, amely ingatlan most is a görögkatolikus egyház használatában van. Budapesten mintegy 25 ezer görögkatolikus él, hét parókiájuk van, de nincs egy olyan közös központi ingatlan a tulajdonukban, amiben művészeti, egyházi, továbbképzési tevékenységet folytathatnának. Így ez az ingatlan, ami ismétlem, most is az egyház használatában van, megteremti a lehetőséget annak, hogy az egyház értékteremtő beruházást hajtson végre, és a Budapesten, illetve a budapesti régióban élő hívők számára egy központi intézmény jöhet létre. Ennek alapján, amennyiben a bizottság benyújtja a javaslatot, a kormány támogatja azt. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor szavaznánk erről a módosító indítványról. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja ennek a módosító indítványnak a beadását. *(Szavazás.)* Ha jól látom, egyhangúlag támogatta a bizottság. Köszönöm szépen.

Ezzel lezárom a vita második szakaszát, amennyiben további észrevétel nincs. Elnézést, bocsánat. Parancsoljon, képviselő úr!

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnézést, a vége felé azért tartogattam, mert talán a hozzászólásom második része tanulságokkal szolgál. Az első Hegedűs képviselő asszonynak az ÁSZ munkájáról, annak hiányosságairól, vizsgálati módszertanáról szól. Annyi megjegyzésem lenne, hogy a szakértői munka eltorzul, ha személyes érintettség, sértettség szól belőle. Ön érti, hogy miről beszél.

És ha már szakértői munkáról van szó, érdemes emlékeztetni: 2014. november 12-én ebben a teremben 11 órakor volt egy, a 2015. évi központi költségvetésről szóló kerekasztal-beszélgetés. Érdemes ennek tanulságait leszűrni. A londoni elemzők mellett híres magyar elemzők is elemezték a 2015-ös költségvetés főbb számait. Idézetek: a kormány túl optimista a várható GDP-t illetően. Sem az export, sem a háztartások fogyasztása nem fog emelkedni. Az áfából várható bevételek túltervezettek. A másik a 2 százalékos gazdasági növekedést reálisnak tartaná, a tényadat 3,1 százalék. Ennyit ezeknek a szakértői megbeszéléseknek, kerekasztaloknak a hasznáról. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Akkor a módosítót megszavaztuk. Most még két gyors szavazást kérnék képviselőtársaimtól. Az egyik a részletes vita lezárásáról szól. Ki az, aki támogatja, hogy lezárjuk a részletes vitát? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.) (Hegedűs Lorántnéhoz:) Nem támogatja? (Hegedűs Lorántné: Akkor nem tudjuk elmondani a kisebbségit, nem? - Dr. Szűcs Lajos: Ez csak a lezárás.)* Ez csak a lezárás, megállapítjuk a lezárás tényét. Igazából csak a tényt kell rögzíteni, hogy lezártuk a részletes vitát.

A következő lesz az, amire képviselő asszony utalt, ez a harmadik szavazás, a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell döntenünk, azzal, hogy a döntés egyben a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről szóló döntés is. Tehát, ki az, aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Kilenc igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Három. Tartózkodás? Nem volt.

Akkor ezzel tulajdonképpen ezt a napirendi pontot is lezárom. Nagyon szépen köszönöm államtitkár úrnak és kollégáinak a részvételt és a kimerítő válaszokat is.

Egyebek

A 3. napirendi pont pusztán csak az egyebeket jelenti. Itt kell tájékoztassam a bizottságot arról, hogy Seszták miniszter úr újra, immár harmadszor mondta le a bizottsági meghallgatását. Tehát, amit a múltkor jeleztem önöknek, hogy október 17-én lenne, az már nincs. Azóta volt egy újabb időpont, november 28-29 környékén, de már az sincs. Tehát egyelőre nem tudom megmondani a képviselő uraknak, hogy mikor lesz miniszter úr bizottsági meghallgatása. Talán kérném a kormánypárti képviselőket, beszéljenek a miniszter urakkal, hogy egy évben egyszer talán próbáljanak már olyan időpontot találni, amikor a törvényi kötelezettségüknek eleget tudnak tenni, és az ne decemberben legyen, ha egy mód van rá. Bár én szívesen hívok össze ülést 22-re is, de hátha meg lehetne ezt oldani egy kicsit zökkenőmentesebben.

Kérdezném, van-e bárkinek bármilyen, egyebek típusú észrevétele, javaslata. Igen, alelnök úr parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Jövő hét szerdán TAB-eljárásnak megfelelő bizottsági ülést kell tartanunk.

ELNÖK: Igen? Egy új információ, hogy jövő héten szerdán TAB-ként bizottsági ülést tartunk.

Az ülés berekesztése

Ezen túl van-e bárkinek bármilyen észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor nagyon szépen köszönöm a képviselő uraknak, hölgyeknek a részvételt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 45 perc.)

Mesterházy Attila
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit